

[Gregersen.]

ningen her i København. Grundværdien er fra 1913 til i Dag steget med.....

Formanden: Jeg vil henstille til Tale- ren at holde sig noget nærmere til de Lov- forslag, der er til Behandling. Det er ikke Told, der i Øjeblikket er stillet Forslag om.

Gregersen: Jeg har aabenbart baaret mig klodset ad. Det, jeg vilde, var at vise, hvor Pengene til den Lov, den højt- ærede Socialminister har fremsat, var at hente. Paa det Omraade, jeg var inde paa, er der 640 Mill. Kr. fra 1913 til i Dag eller en Renteindtægt til Grundejerne for Vær- dier, de ikke selv har skabt, paa 32 Mill. Kr. Jeg kan ikke vide, hvilke Former og hvilke Beløb man under de kommende Udvalgs- forhandlinger kan naa til, men der er en Ting, jeg er klar over, og det er, at sam- tidig med at man har taget Retten til Arbejde fra Arbejderne, kan man ikke tage Retten til Brødet fra dem. Det er dyrt et underholde Mennesker, der ikke er i Ar- bejde, men det skal ogsaa være dyrt, og Bøden vokser, men den skal ogsaa vokse som i enhver Retsfølgning, hvor Bøder i Gentagelsestilfælde bliver større og større. Forhaabentlig har Bøderne nu snart naaet en saadan Højde, at visse Samfundsgrupper vil finde det formaalstjenligt at opgive visse Privilegier, fordi de bliver for dyre at holde, at i alt Fald den brede Middelstand, der skal betale, kunde tænke sig at gaa med til en anden Samfundsordning end den, vi har i Øjeblikket, og hvor det, jeg ikke maatte omtale, bliver afskaffet, hvor der bliver frit Arbejde og virkelig Arbejds- løn for Arbejde. Det fortælles om en Præst, der holdt en Tale over en ung Kvinde, der var død...

Formanden: Jeg gentager min An- modning til den ærede Taler om at holde sig noget nærmere til de Lovforslag, der er til Behandling.

Gregersen: Ja, jeg skal tage For- mandens Henstilling til Efterretning. Jeg kan ikke se, at jeg ikke har gjort det efter den første Henstilling. Jeg skal saa slutte med det, jeg har sagt, idet jeg er ganske klar over, at noget vil der blive gjort med Hensyn til de arbejdsløse. Man vil ikke kunne komme uden om Betalingen. Spørgs- maalet kan kun blive: Skal den ydes gennem fortsat Hjælp gennem Arbejds- løshedskasserne, eller skal den ydes ad an- den Vej?

Aksel Larsen: De foreliggende Lov- forslag giver Udtryk for Erkendelse af den Kendsgerning, at der altsaa er Arbejds- løshed her i Landet. Man kunde ellers godt være blevet forvirret af de voldsomme Agitations-Brøl. Dagspressen har udstødt omtrent hver Uge hele Sommeren om, at Arbejdsløshedstallet var faldet saa og saa meget, og man kunde for saa vidt ogsaa godt være blevet forvirret, naar man har set, at der neppe er forløbet en Uge Sommeren igennem, uden at Statsministeren eller et andet fremtrædende Medlem af Socialde- mokratiet har holdt en mægtig Tale om, at der er kommet 120 000 Mand i Arbejde. (Uro i Salen). Ja, jeg vil gerne henstille til dem, der ønsker at føre Diskussion, at gøre det udenfor Salen, jeg taler i dette Til- fælde ikke alene, for at de udenfor Salen skal høre det, men ogsaa, for at de, der er i Salen, skal høre det.

Man har faaet at vide, at Kriseforliget i Fjor Vinter har bragt 120 000 Mand i Arbejde, og hvis dette var rigtigt, saa maatte jo den Formodning indsniige sig, at saa kan der ikke være Grund til særlige ekstraordinære Foranstaltninger af Hensyn til de arbejdsløse. Nu er det imidlertid saad- an, at al borgerlig Statistik mere eller mindre bringer et forkert Billede, for at udtrykke sig skaansomst og parlamentarisk, og det er endvidere saadan, at naar man i Maj Maaned tog Understøttelsen fra en 30 000—40 000 arbejdsløse og derigennem automatisk bevirkede, at de holdt op med at gaa til Kontrol, saa kan man nok opnaa et tilsyneladende Fald i Arbejdsløsheden, men det modsvarer aldeles ikke de faktiske og reelle Forhold.

Det er glædeligt, at man er kommet dertil, at man nu siger: der er Arbejdsløshed, den er ekstraordinært stor, og derfor er det nødvendigt, at der ydes nogen ekstra Hjælp til de arbejdsløse. Denne Erkendelse synes jo endogsaa at findes hos det konser- vative Folkeparti og hos Venstre — selv om disse to Partier ganske vist tilsynela- dende er meget tilbøjelige til at se paa Ar- bejdsløshedens *Fald*, og selv om de i aller- højeste Grad er af den Mening, at der ydes for meget i Arbejdsløshedsunderstøttelse, og at selv de ganske utilfredsstillende For- slag, der er fremkommet her fra Regeringen, yder for meget.

Det er nødvendigt at stille Spørgs- maalet en lille Smule klart op: Hvad er de arbejdsløse, hvor kommer de fra, og hvilken Stilling skal man tage til dem? Hvis de ærede Medlemmer fra Venstre og de Konservative er af den Mening, at